

הַמְשֵׁךְ פְּנִינֵי הַפְּרָשָׁה

”ואתם תהיו לי לעם” קשר וקנין נצח עם הקב”ה – להיות שלו כביכול: תהיו לי.”

וגי דרגות אלו הוא, ע”ד מאמרם (מד”ר שיר השירים ה): ”פתחו לו פתח אחד של תשובה כחודו של מחט, ואני אפתח לכם כפתח פתחו של אולם” ועל ייתור הלשון: ”והתהלכתי בתוכם” - ”והייתי לכם לאלוקים”, אפ”ל, דקאי ע”ד הכתוב במשכן: ”ושכנתי בתוכם”, ובפרש”י על השראת השכינה ’בתוך כל אחד ואחד’, וזהו ’בתוכם’ – השראת השכינה לכלל ישראל, ולכל אחד ואחד.

”ואכלתם ישן נושן ומפני חדש תוציאיו” (כ”ו ז)

אפשר לדייק דכתוב ”מפני חדש תוציאיו” ולא ”תאכלו” - שהישן נעלם. שבעצם הישן קיים, רק כעת מתחדשים עם החדש. ע”ד הכתוב (שה”ש א): ”צאי לך בעקבי הצאן”. ”ואל תטוש תורת אמן” (משלי א). דיש לבנות את החדש על יסודות הישנים ולא להעלימם ולסתרם.

”ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם” (כ”ו יא)

ע”פ הא דמובא בליקוטי מוהר”ן (תורה ע): דע”י המשכן השכינה שורה בישראל, כי המשכן היה לו כוח המושך להמשיך אלוקותו ית’ למקום שהיה עומד שם. וזהו ”משכן” לשון ”משכני אחרוך נרוצה” (שה”ש א ד). ואפ”ל דזהו המשכן של כתוב: ”ולא תגעל נפשי אתכם”, ובתרגומו: ”ולא תרחק”, ובפרש”י: ”אין רוחי קצה בכס’, דכל זה מורה על המשכת השכינה ע”י המשכן.

”אלה המצוות אשר ציוה ה’ את בני ישראל בהר סיני” (כ”ז ל”ד)

ובהמשך מיד: ”חזק חזק ונתחזק”, ואפ”ל: ע”פ הא דמובא בירושלמי (פ”ג ח”ג) על פסוק זה: ”א”ר אילא, מלמד שאם עשאו כמצותן הן מצוות ואם לאו אינו מצוות” וא”כ האדם ינעם מקיום המצוה, כי מי יאמר זיכיתי ליבי, ומי הוא שיעשה כל מצוות ה’ בשלימות, לכך מיד לאחר מכן אנו מכריזים בקול ובענימה ”חזק חזק ונתחזק”. ודו”ק.

סיפורים מאירים

סיפורי פרשה במשנת רביה”ק מוהר”ן מברסלב ותלמידיו ז”ע

”אם בחקתי תלכו” (כ”ו ג) ”שתהיו עמלים בתורה” (רש”י)

בעת הלימוד שוכחים מהכל !

הגאון החסיד הנודע רבי נתן צבי קעניג זצ”ל - ראש כולל ברסלב ב”ב, היה מתרכז בעמלה של תורה שעות ארוכות.

מספרים ילדיו, שעדיין זוכרים עת דרו בדירה קטנה של שני חדרים, ואף שהילדים התרוצצו בבית והקימו קול רעש גדול כדרכם של ילדים – אינו הבחין ולא שמע דבר, שהיה שקוע בלימודו. ומוסיפים לספר: כשאחד האברכים, התייעץ עמו, כיצד ניתן ללמוד בבית כאשר בלתי אפשרי להתרכז לקול מזהלת הילדים, תמה רבי נתן צבי: ”וכי ילדים מפריעים ללמוד ? והלא בשעה שמתיישבים ללמוד שוכחים מהכל ומאום לא קיים, ואין חשים במתחולל או במתרחש סביב.

”ואף גם זאת בהיותם בארץ אויב לא מאסתים ולא גאלתים לכלותם” (ויקרא כו מד)

התחזקות בשמירת המצוות בארץ ניכר

היה זה בשבת קודש של חול המועד פסח, קדושת שבת וחג אופפת את פני העיר אומן.

בביתו מיסב החסיד הנודע רבי לוי יצחק בנדר יחד עם בני משפחתו לסעודת השבת, מתעלים בזמירות שבת קודש וחייושי תורה, הנאמרים בעידן נעלה זו.

ולפתע; נשמעה דפיקות על דלת הבית. בפתח נראים שתי אנשים, שמראה פניהם ולבושם מעידים כמאה עדים, כי מן ה’חופשיים’ הם, כרבים מאחינו בני ישראל לאלפיהם שניצודו לדאבון בני ישראל ברשת ההשכלה.

עוד רבי לוי יצחק תוהה לפשר מבוקשם, פוצים השנים את פיהם ומשמיעים לא פחות מאשר את המשפט הבא: ”ישמא תוכל לתת לנו מצות לחגי ?

חושו של רבי לוי יצחק התערור מיד, ודאי שני אנשים אלה הנראים כתמימים, אינם אלא שוטרי חרש, סוכני נ.ק.ו.ד. וכל מטרת בואם, אינה אלא להפליל אותי בשמירת יהדות. עלי להישמר בדברי! הוא העמיד פני תם, משל אינו יודע על מה הם מדברים: ’מצות !! על מה שחיים הנכם! אין בבית דבר כזה’ !

הוא קיווה כי יסתלקו כלעומת שבאו, אולם שני האנשים שהבחינו בהבעת חוסר האמון שעל פניו, סיפור לו דברים כהווייתם: דע לך אמרו: כי מעולם לא נכשלנו באכילת חמץ בחג הפסח.

אמנם באנו אל העיר למטרה מבישה ביותר – עשיית הצגת שחוק מהחג ומצוותיו. אך בסתר לבנו, ללא ידיעת המארגנים – שומרים אנו על מצוות הפסח. באנו אליך מתוך ידיעה כי כאן נוכל להשיג מצות מהודות. והשניים הוסיפו: הן שבת היום ובוודאי לא תבקש מאתנו תשלום עבור המצות. אולם האמן לנו, לאחר צאת השבת נבוא ונשלם לך מלוא הסכום.

דברי האנשים ניכרים היו כדברי אמת. רבי לוי יצחק השתכנע בכנות כוונותיהם, והחליט למלא את בקשתם. המתינו רגעים אחדים - אמר להם. הוא פנה אל חדרו, נטל עשר מצות, עטף אותם וחזר אל השניים כשהוא מגיש להם את המצות. זיק של שמחה האיר את עיניהם, והם הודו לו מקרב ליבם ונפרדו ממנו לשלום. ואכן, במוצאי שבת קודש, הופיעו שני היהודים שוב, שילמו על המצות שנתן להם, באמרו: אין בפנינו מילים להודות לך על שנתת בנו אימון, וזיכתם אותנו במצות גדולה זו. והאם נוכל לקנות מצה לכל ימות החג ? שאלו !!

כמובן שרבי לוי יצחק צייד אותם במצות לכל החג, ועזבו את ביתו אחוזי התרגשות קודש. והיה רבי לוי יצחק שח בהתפעלות: ’לעולם; אי אפשר לדעת את פנימיות נפשו של איש מישראל, גם כאשר כלפי חוץ נראה שכל מטרתו להתלוצץ ולבוות את המצוות...’

מן הסגור שהיא ישיבת העיריים | נעימות התורה

קדים יקרים ! השבוע בפרשה על התיבות: ’אם בחקותי תלכו’, כותב רש”י: ’שתהיו עמלים בתורה’ גדולה וחשובה היא עד מאוד - למוד ועסק התורה ששעליה עומדת העולם, וכמו שכתוב: ’אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי’.

וכן המשיל רבי נתן את משלו (לקוטי הלכות שבת ו’ ח): התורה נקראת ספינה, כמו שכתוב ’היתה קאניות סוחר’, כי העולם הזה הוא כמו ים סוער וזועף, ועל כל אחד מתגברים גלי הים, שהם הקשיים, הפתויים של היצר הרע, ועוד. ולעבר את העולם הזה בשלום - צריכים לזה ספינה חזקה מאוד, שזה תורתנו הקדושה. כי עמה אפשר לעבר את העולם הזה בשלום. ופעם אחת עורר רבנו את אחד להתמדת הלמוד, ואמר לו: ”שהשפתיים לא ינחו מללמד תורה. והוסיף באמרו: התורה תחיה אותך, התורה תחזק אותך, והתורה מעשיהך. ובלקוטי מוהר”ן (תורה ע”ב ח”ב) כתוב: ”פי יש נעימות בתורה, וזהו העיקר, לזכות להרגיש הנעימות שיש בהתורה: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום”. הבה ונתחבר לנעימות זו, ויהיה לנו כל טוב, בעולם הזה ובעולם הבא. יהיה לנו הרבה סיפוק, ונרגיש שמחים ומאשרים.

זוית ראיה <<

**נרע מבוחנו
ונעריך את יכולתנו
הטמונות בנו.
”חדלו עוד מלהיות עניים
שובו אל
האוצרות שלכם” !
(סיפורי מעשיות)**

